

TALE

27. november 2007

J.nr. 7113-0017

JAIC/zjj

Beskæftigelsesministerens forelæggelse for FAU den 29. november 2007 af dagsorden for rådsmøde den 5.- 6. december 2007

Rådsmøde for beskæftigelse og sociale anliggender den 5.- 6. december 2007

Dagsordenen for rådsmødet på beskæftigelsesministerens område ser således ud:

1. **Ændringsforslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 93/104/EF vedrørende organisering af arbejdstiden, KOM(2005)246**
- Politisk enighed
2. **Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om vikaransattes arbejdsforhold KOM(2002)701**
- Politisk enighed
3. **Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, ØSU og Regionsudvalget om fælles principper for flexicurity, KOM(2007)359**
- Tiltrædelse af fælles holdning fra SPC og EMCO
- Vedtagelse af rådskonklusioner
4. **Fremtidsudsigter for den europæiske beskæftigelsesstrategi i lyset af en ny cyklus for Lissabon-strategien, KOM-dokument foreligger ikke**
- Tiltrædelse af holdning fra EMCO
- Information fra SPC vedrørende rapport om samspillet mellem fælles sociale mål for større økonomisk vækst og flere og bedre job
- Vedtagelse af rådskonklusioner
5. **Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om overførsel og bevarelse af supplerende pensionsrettigheder til fremme af arbejdstagermobilitet, KOM(2007)603**
- Politisk enighed
6. **Migration, beskæftigelse og Lissabon-strategien ("Jumbo-møde") KOM-dokument foreligger ikke**
- Politisk drøftelse

1. Ændringsforslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 93/104/EF vedrørende organisering af arbejdstiden, KOM(2005)246
- Politisk enighed

Det første punkt, jeg vil orientere om, er forslag til ændring af arbejdstidsdirektivet. Efter at arbejdet med denne vanskelige sag har været sat på vågeblus i en periode, bliver der nu gjort endnu et forsøg på at enes om at ændre direktivet.

For helt kort at rekapitulere sagen, så afsagde EF-Domstolen for snart en del år siden nogle domme, SIMAP og Jaeger, vedrørende rådighedsvagter og kompenserende hviletid. Efterlevelsen af disse domme vil skabe store problemer i mange medlemsstater, ikke mindst på sundhedsområdet. Samtidig har den såkaldte opt out – adgangen til at arbejde ud over 48 timer i gennemsnit om ugen – været til genforhandling.

Set fra et dansk perspektiv er målet først og fremmest, at vi kan opretholde de gældende kollektive overenskomster, og det kan kun ske, hvis der sker en ændring af direktivet, så vi ikke behøver at gribe ind i eksisterende overenskomster. Vi lægger desuden afgørende vægt på, at bestemmelserne i direktivet fortsat kan fortolkes som gældende for det enkelte ansættelsesforhold.

Det forslag, som det portugisiske formandskab fremsatte den 16. november, ligner meget det finske forslag, som kunne støttes fra dansk side, men som der desværre ikke kunne opnås enighed om mellem EU-landene for et års tid siden. Det egentligt nye er, at en løsning af arbejdstidssagen nu kædes sammen med vedtagelsen af et vikardirektiv.

En række lande, har som bekendt hidtil blokeret for revision af arbejdstidsdirektivet og dermed for en løsning af problemerne i forhold til SIMAP- og Jaeger dommene. Her er der nu en bevægelse at spore. Flere lande har således givet udtryk for, at man eventuelt kan acceptere det nu foreliggende forslag til arbejdstidsdirektiv, hvis man samtidig kan enes om et hensigtsmæssigt vikardirektiv.

Der er tale om en meget kompliceret forhandlingssituation. Det er umuligt at forudse, hvad det ender med, og fra dansk side forsøger vi hele tiden at varetage danske interesser i forhold til begge direktiver og at vægte, hvordan vi i en eventuel samlet løsning kan opnå mest.

Jeg vil dog gerne sige, at regeringen lægger meget vægt på, at arbejdstidssagen finder en løsning. Vikardirektivet vil efter min opfattelse kunne udformes på en måde, der er til at

leve med ud fra et dansk synspunkt, mens vi står i en ganske uoverskuelig situation, hvis det igen mislykkes at nå til enighed om at ændre arbejdstidsdirektivet.

Hvis vi kan få lukket arbejdstidssagen nu, indebærer det 3 klare fordele: *For det første* slipper vi for at få en åbningsskrivelse, der indebærer en stor risiko for, at vi er nødt til at gribe ind i eksisterende overenskomster. *For det andet* vil vi have en uklarhed mindre ved de kommende overenskomstforhandlinger på det offentlige arbejdsmarked. Og *for det tredje* vil den forståelse omkring fortolkningsspørgsmålet, der indgår som en forudsætning for det portugisiske formandskabs forslag, blive en del af en samlet løsning. Det vil således herefter blive svært at anfægte, at vi i Danmark fortolker direktivets bestemmelser som gældende pr. kontrakt og ikke pr. lønmodtager.

Det er meget svært at komme med et bud på, hvor gode mulighederne er for at nå en samlet løsning. Men der er en mulighed, og den mulighed skal vi - som jeg ser det - absolut forfølge.

2. **Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om vikaransattes arbejdsforhold**
KOM(2002)701
- Politisk enighed

Den næste sag på dagsordenen er direktivforslaget om vikaransatte.

Sagen er denne gang sat på Rådsmødets dagsorden med henblik på politisk enighed.

På baggrund af efterårets møder i rådets ekspertgruppe, må det konstateres, at der reelt kun udestår to knaster vedrørende vikardirektivet.

Den første knast omhandler varigheden og omfanget af en karensperiode, som er en undtagelsesbestemmelse for vikaransættelser af kortere varighed. Den anden knast omhandler parternes mulighed for at implementere direktivet via kollektive overenskomster.

Med hensyn til karensperioden fastslår det nuværende mandat, at Danmark skal arbejde for:

- at muligheden for at anvende en karensperiode bevares uden begrænsning til aflønning samt at længden af

karensperioden som udgangspunkt i forhandlingerne fastsættes til 6 måneder.

På baggrund af sagens behandling i rådets ekspertgruppe og på Coreper den 21. i denne måned må det konstateres, at langt hovedparten af landene maksimalt vil acceptere en karensperiode på 6 uger. Det ser umiddelbart ud som om Danmark, England, Malta, Irland, Tyskland og Polen udgør et blokerende mindretal med krav om længere karensperiode.

Imidlertid kan flere af landene i dette blokerende mindretal tænkes at ville opgive nogle af deres krav for at nå en løsning i forhold til arbejdstidssagen, og der er derfor formentlig udsigt til, at det blokerende mindretal falder bort.

Det må endvidere konstateres, at Danmark, Tyskland og Irland står temmelig alene med kravet om at karensperioden skal omfatte andet end løn.

Det er derfor urealistisk, at vi vil kunne få dette krav igennem i forhandlingerne.

Som nævnt har vi fra dansk side en vital interesse i at få løst arbejdstidssagen. Nu lægges der så op til en sammenkædning af forhandlingerne om arbejdstidsdirektivet og

vikardirektivet. Set i det lys har vi også fra dansk side en interesse i at kunne udvise fleksibilitet.

Det er således min opfattelse, at vi bør udvise fleksibilitet i forhandlingerne om karenperiodens længde og indhold, hvis dette kan fremme en samlet løsning, der også omfatter den nødvendige ændring af arbejdstidsdirektivet.

Når det drejer sig om parternes rolle, så vedrører vikardirektivet herhjemme jo et område, som arbejdsmarkedets parter i vid udstrækning allerede har taget hånd om.

Det er derfor meget positivt, at både Kommissionen og senest det portugisiske formandskab har været lydhøre for de danske synspunkter vedrørende indholdet af et direktiv på dette område.

Danmark har sammen med Sverige udarbejdet papirer til Kommissionen og formandskabet med opfordring til, at et fremtidigt direktiv respekterer parternes roller og autonomi.

Danmark har endvidere deltaget i en række bilaterale drøftelser med Kommissionen og formandskabet om denne problemstilling.

Som direktivteksten nu foreligger, må vi sige, at vi er blevet fuldt imødekommet på dette område.

Således indeholder direktivet nu en artikel 5.3., der giver parterne mulighed for en høj grad af fleksibilitet i forhold til at implementere direktivet via kollektive overenskomster. Parterne må gennem kollektive aftaler gerne fravige direktivets bestemmelser, så længe de overordnede mål om beskyttelse af vikaransatte imødekommes.

På denne baggrund mener jeg, at der efterlades arbejdsmarkedets parter et meget stort manøvrerum. Dette er afgørende – specielt hvis vi ender med et direktiv med en kort karenperiode, der alene omfatter løn.

Arbejdsmarkedets parter har ladet mig forstå at man ud fra en samlet betragtning finder, at Danmark må tænke i kompromisbaner på vikardirektivets område. Dette skyldes ikke mindst hensynet til at få løst arbejdstidssagen, som prioriteres meget højt også af arbejdsmarkedets parter.

Herudover anerkender man, at der med det nuværende udkast til vikardirektiv gives parterne høj grad af autonomi ved implementering af direktivet.

Jeg agter derfor på mødet i Europaudvalget i morgen at forelægge udvalget, at jeg vil tage til rådsmødet med følgende holdepunkter:

- Regeringen kan som en del af et samlet kompromis stemme for et afbalanceret vikardirektiv, hvis det kan bane vejen for vedtagelse af ændringer af arbejdstidsdirektivet, som jeg tidligere har gjort rede for.
- Regeringen vil lægge afgørende vægt på, at parterne får mulighed for en fleksibel implementering af vikardirektivet gennem kollektive overenskomster.
- Regeringen forhandler med henblik på at nå frem til den længst mulige karenperiode.

3. **Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, ØSU og Regionsudvalget om fælles principper for flexicurity, KOM(2007)359**
- *Tiltrædelse af fælles holdning fra SPC og EMCO*
- *Vedtagelse af rådskonklusioner*

Det næste punkt omhandler udarbejdelsen af fælles principper for flexicurity på baggrund af Kommissionens meddelelse om flexicurity, der blev offentliggjort i juni måned.

Meddelelsen indeholder en beskrivelse af de 4 elementer, som Kommissionen foreslår skal indgå i flexicurity-konceptet: fleksible regler på arbejdsmarkedet, livslang læring, aktiv arbejdsmarkedspolitik samt tidssvarende og tilstrækkelige sociale beskyttelsessystemer.

Meddelelsen beskriver desuden 8 bredt formulerede principper, der skal vejlede medlemslandene i arbejdet med at efterleve flexicurity-målsætningerne.

Regeringen hilser Kommissionens meddelelse velkommen. Meddelelsen giver udstrakt rum for medlemsstaterne til selv at fastsætte konkrete politikker og initiativer.

Regeringen lægger især vægt på, at den danske model på arbejdsmarkedet, hvor arbejdsvilkår først og fremmest aftales mellem arbejdsmarkedets parter, kan rummes inden for rammerne af de skitserede principper. Regeringen støtter alle 8 fælles principper, som foreslået af Kommissionen, og er af den opfattelse, at de vil kunne bidrage til at styrke Lissabon-strategien.

Regeringens holdning til flexicurity er mere detaljeret fastlagt i ”Fællespapiret om flexicurity-konceptet”, som vi har udarbejdet i samarbejde med LO og DA. Vi sendte i fællesskab papiret til EU-Kommissionens formand tidligere på året.

Der er ingen tvivl om, at Kommissionen ved udarbejdelse af meddelelsen har ladet sig inspirere af den danske model for flexicurity.

For en nærmere gennemgang af flexicurity-principperne kan jeg henvide til det fremsendte samlenotat.

Kommissionens meddelelse har været drøftet i Beskæftigelseskomitéen og Komitéen for Social Beskyttelse. De to komiteer har fremlagt en fælles udtalelse, som man kan støtte fra dansk side.

Formandskabets udkast til rådskonklusioner kan også støttes fra dansk side.

Der forventes politisk enighed om fællesudtalelsen og rådskonklusionerne.

Til sidst vil jeg nævne, at Det Europæiske Råd på sit møde i december 2007 forventes at tilslutte sig EPSCOs konklusioner om fælles flexicurity-principper. Det var jo i sin tid Det Europæiske Råd, som bad Kommissionen sammen med medlemslandene og arbejdsmarkedets parter om at se på mulighederne for at udarbejde et sæt fælles principper til flexicurity.

4. **Fremtidsudsigter for den europæiske beskæftigelsesstrategi i lyset af en ny cyklus for Lissabon-strategien, KOM-dokument foreligger ikke**
- *Tiltrædelse af holdning fra EMCO*
  - *Information fra SPC vedrørende rapport om samspillet mellem fælles sociale mål for større økonomisk vækst og flere og bedre job*
  - *Vedtagelse af rådskonklusioner*

Dette punkt vedrører vedtagelse af rådskonklusioner om den europæiske beskæftigelsesstrategi set i lyset af en ny cyklus for Lissabonstrategien. Herudover vedrører punktet tiltrædelse af en udtalelse fra beskæftigelseskomitéen.

Rådskonklusionerne fremhæver, at beskæftigelsesstrategien har bidraget til øget arbejdsudbud og højere beskæftigelsesfrekvenser i medlemslandene.

Konklusionerne fremhæver i den forbindelse den åbne koordinationsmetode og de nationale reformprogrammer som vigtige instrumenter ved realisering af Lissabon-målene for beskæftigelsen.

Rådskonklusionerne understreger endvidere betydningen af bedre inddragelse af alle relevante aktører og særligt arbejdsmarkedets parter. Herudover peges på behovet for et godt samspil mellem de forskellige politikområder, der understøtter vækst og beskæftigelse.

Rådskonklusionerne byder endelig nye prioriteter i beskæftigelsesstrategien velkommen. Her tænkes bl.a. på ønsket om at sætte fokus på flexicurity, aktiv inklusion samt nye færdigheder til nye job.

Regeringen er positiv over for både forslaget til rådskonklusioner og udtalelsen fra beskæftigelseskomiteen. Det forventes, at der i Rådet opnås politisk enighed om rådskonklusioner og udtalelsen fra beskæftigelseskomiteen.

8. Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om overførsel og bevarelse af supplerende pensionsrettigheder til fremme af arbejdstagermobilitet, KOM(2007)603

- *Politisk enighed*

Kommissionen fremlagde den 20. oktober 2005 et forslag til direktiv om blandt andet overførelse af supplerende pensioner.

Formålet med forslaget er som bekendt at forbedre mulighederne for arbejdskraftens frie bevægelighed.

Forslagets essens var som udgangspunkt, at der gives lønmodtageren frit valg for så vidt angår placeringen af allerede opsparede pensionsmidler ved jobskifte.

Sagen har været behandlet i Parlamentets beskæftigelses- og sociale komite.

Parlamentet har – i lighed med arbejdsgruppen – ikke fundet tiden moden til at fastsætte regler om flytteret.

Kommissionen har den 9. oktober 2007 på baggrund af parlamentets ændringsforslag fremlagt et revideret direktivforslag.

I kølvandet på efterårets forhandlinger tegner der sig nu en mulighed for at opnå bred enighed blandt medlemslandene og Kommissionen.

Jeg vil nævne nogle centrale punkter, som vi fra dansk side sammen med skiftende konstellationer med held har arbejdet for at indarbejde i det nu foreliggende forslag.

- Retten til at overføre pensioner i forbindelse med jobskifte udgår af direktivet til fordel for bestemmelser om sikring af hvilende rettigheder.
- Der indføres regler om retten til under nærmere omstændigheder at indtræde i en pensionsordning.
- Direktivets anvendelsesområde begrænses til beskæftigelsesperioder og dermed pensionsindbetalinger foretaget efter direktivets gennemførelse i national ret.
- Arbejdsmarkedets parter får mulighed for at fravige direktivets krav om sikring af henholdsvis optjeningskriterier og hvilende rettigheder ved gennemførelse af disse bestemmelser i kollektive

aftaler. Det forudsættes dog, at der er tale om tilsvarende beskyttelse som direktivets mindstekrav.

Disse resultater svarer til det forhandlingsoplæg, jeg præsenterede på mødet i Folketingets Europaudvalg i maj 2007.

Som en del af et samlet kompromis på det kommende rådsmøde vil Danmark - som følge af det opnåede resultat - kunne stemme for en vedtagelse af forslaget til pensionsdirektiv.

**13. Migration, beskæftigelse og Lissabon-strategien,
KOM-dokument foreligger ikke**
- *Politisk drøftelse*

I forbindelse med rådsmødet skal der være et møde mellem beskæftigelsesministrene og indenrigs- og integrationsministrene om sammenhængen mellem migration, beskæftigelse og Lissabon-processen.

Udvidelsen af arbejdskraftudbudet er en hovedudfordring for beskæftigelsespolitikken i flere medlemslande. Og i den forbindelse er der behov for øget migration både internt i EU og fra tredjelande til EU.

Fra dansk side støtter vi formandskabets ønske om en bred drøftelse af sammenhængen mellem migration, vækst og beskæftigelse. Et centralt spørgsmål er, i hvor stor udstrækning øget migration kan afhjælpe aktuelle behov på arbejdsmarkedet? Er der en idé i, at EU-landene samarbejder om at tiltrække kvalificeret arbejdskraft fra lande uden fra EU? Hvorledes sikrer vi den nødvendige integration af tredjelandsborgere? Og hvordan forebygger vi illegalt arbejde i EU?

Det er nogen af de spørgsmål, der sættes til debat på fællesmødet mellem beskæftigelsesministrene og indenrigs- og integrationsministrene den 6. december.

Drøftelserne forventes at komme til at ske inden for rammerne af de seneste lovgivningsinitiativer fra Kommissionen – herunder forslaget om en såkaldt blue card ordning for højt kvalificeret arbejdskraft.

Regeringen har gennem de senere år forstærket indsatsen, for at tiltrække udenlandsk arbejdskraft til Danmark samtidig med, at regeringen har arbejdet på at reducere ledigheden i Danmark.

Jeg vil gerne slå fast, at migration ikke er en snuptagsløsning i forhold til den befolknings- og aldringsproblematik, som vi og andre lande i Europa står overfor. Migration udgør således ikke en erstatning for nødvendige strukturelle reformer på arbejdsmarkedet. Migration kan heller ikke træde i stedet for indsatsen for at få de sidste ledige i beskæftigelse.

Der skal være tale om et både og.

I de fremtidige drøftelser vil regeringen lægge vægt på, at medlemsstaterne selv kan regulere tredjelandsborgeres adgang til arbejdsmarkedet i overensstemmelse med de aktuelle behov på arbejdsmarkedet.

Vi vil samtidig understrege, at det er vigtigt at kunne gribe effektivt ind over for illegalt arbejde.

Samlet set støtter regeringen således et styrket samarbejde mellem de enkelte EU-lande om migration, integration af tredjelandsstatsborgere samt forebyggelse af illegalt arbejde. Vi lægger dog samtidig vægt på, at det enkelte EU-land selv skal kunne styre indvandringen i overensstemmelse med arbejdsmarkedets behov.